

บทที่ 1

บทนำ

อุตสาหกรรมการพิมพ์ของไทยในระยะแรก ๆ ผลิตขึ้นเพื่อใช้บริโภคภายในประเทศเท่านั้น ต่อมาโรงพิมพ์ต่าง ๆ ได้นำเทคโนโลยีใหม่ ๆ เข้ามาใช้ทัดเทียมกับประเทศที่พัฒนา การผลิตก็ขยายตัวออกไปไม่เพียงแต่จะสนองความต้องการของคนในประเทศเท่านั้น แต่ก็สามารถนำส่งเป็นสินค้าออกเพื่อนำเงินตราเข้าประเทศได้เช่นเดียวกัน จากการศึกษาผลผลิตของอุตสาหกรรมการพิมพ์ในแต่ละปีพบว่ามีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นเกือบทุกปี ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมการพิมพ์ก็เป็นอุตสาหกรรมที่สำคัญอุตสาหกรรมหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้อุตสาหกรรมการพิมพ์ก็ยังมีส่วนกระตุ้นหรือดึงให้กิจกรรมการผลิตอื่น ๆ ขยายตัวตามไปด้วย เช่น อุตสาหกรรมกระดาษ, อุตสาหกรรมหมึกพิมพ์, อุตสาหกรรมผลิตเครื่องจักรกลทางด้าน การพิมพ์ เป็นต้น และยังช่วยให้อุตสาหกรรมต่าง ๆ ที่ใช้สิ่งพิมพ์และบรรจุภัณฑ์มีต้นทุนการผลิตต่ำลง ช่วยให้บริษัทขนส่ง ร้านจำหน่ายหนังสือ และกิจการค้า การธนาคารขยายตัวออกไป ซึ่งก็จะยิ่งส่งผลให้เศรษฐกิจของประเทศไทยขยายตัวสูงขึ้น

สรุปได้ว่า อุตสาหกรรมการพิมพ์เป็นอุตสาหกรรมที่มีลักษณะพิเศษที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างมาก เพราะอุตสาหกรรมการพิมพ์เป็นแหล่งที่ก่อให้เกิดการขยายตัวของรายได้มากขึ้น แล้วยังมีส่วนช่วยกระตุ้นหรือดึงกิจกรรมการผลิตอื่น ๆ ให้ขยายตัวตามไปด้วย นอกจากนี้ยังมีความสามารถที่จะส่งสิ่งพิมพ์เป็นสินค้าออก ที่จะช่วยลดปัญหาดุลการค้าและการชำระเงินลงได้ และที่กล่าวว่าอุตสาหกรรมการพิมพ์มีลักษณะพิเศษก็เพราะอุตสาหกรรมนี้ผลิตสิ่งพิมพ์ที่จะช่วยให้คนในประเทศได้ศึกษาหาความรู้ตามแนวคิดของการศึกษาตลอดชีวิต อันเป็นการพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพสูงขึ้น ปลูกฝังความเชื่อ คุณค่า และทัศนคติที่สอดคล้องกับระบบการปกครองของไทยในปัจจุบัน

แต่เนื่องจากสภาพในปัจจุบันได้เกิดปัญหาทางเศรษฐกิจขึ้นในหลายประเทศในแถบภูมิภาคเอเชีย ส่งผลให้ธุรกิจอุตสาหกรรมขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทยต้องประสบกับภาวะการขาดทุนเป็นจำนวนมาก ทำให้ธุรกิจหรืออุตสาหกรรมบางส่วนต้องปิดกิจการลง สำหรับพวกที่เหลืออยู่ก็ต้องดิ้นรนมีการแข่งขันกันสูงขึ้นเพื่อให้ตนเองอยู่รอด อาทิเช่น อุตสาหกรรมการพิมพ์ซึ่งนับเป็นอุตสาหกรรมหนึ่งที่มีการแข่งขันสูงมาก

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ทำให้โรงงานต้องมีการปรับตัวเพื่อให้กิจการสามารถดำเนินต่อไปได้ เช่น ปรับปรุงกระบวนการผลิตให้เหมาะสม, หาทางเพิ่มผลผลิต รวมทั้งการหาแนวทางในการลดต้นทุนการผลิต หรือค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็น เป็นต้น

1.1 ปัญหาของระบบต้นทุนที่ใช้ในปัจจุบัน

เนื่องจากโรงงานตัวอย่างนี้เติบโตมาจากโรงพิมพ์ขนาดเล็ก แล้วมีการพัฒนาขยายตัวจนกระทั่งเป็นโรงพิมพ์ขนาดใหญ่ โดยบุคคลที่ทำหน้าที่บริหารโรงงานก็เป็นคนในครอบครัวเดียวกัน ซึ่งจะทำให้การสืบทอดกิจการต่อมายังรุ่นถัดไป การทำงานต่าง ๆ จะทำโดยใช้ประสบการณ์เป็นส่วนมาก ทำให้ไม่มีระบบการทำงานต่าง ๆ ที่เป็นมาตรฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของระบบต้นทุนของผลิตภัณฑ์ ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของโรงงาน

โดยระบบต้นทุนที่ใช้อยู่ในปัจจุบันจะเป็นการประมาณการจากผู้บริหารคนก่อน ๆ ซึ่งจะคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ต่อกระดาษ 10,000 แผ่นพิมพ์เพื่อกำหนดราคาขาย โดยต้นทุนที่ใช้จะเป็นต้นทุนที่รวมกำไรแล้ว เช่น เสนอราคา 5,000 บาทสำหรับงาน 10,000 แผ่น เป็นต้น ซึ่งจะทำให้การคิดคำนวณเช่นนี้กับทุก ๆ งานซึ่งเป็นวิธีการที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากในอดีตการพิมพ์ใช้จำนวนเครื่องจักรน้อย งานไม่ซับซ้อน แต่ปัจจุบันมีการซื้อเครื่องจักรใหม่ทันสมัยที่มีราคาแพง แรงงานมีเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งงานแต่ละงานก็มีความยาก-ง่ายแตกต่างกัน ทำให้เวลาที่ใช้แตกต่างกัน ต้นทุนสำหรับแต่ละงานก็ไม่ควรจะเท่ากันด้วย

ต่อมาผู้บริหารโรงงานคนปัจจุบันของโรงงานตัวอย่างได้ตระหนักถึงความสำคัญของต้นทุน เนื่องจากกิจการมีการแข่งขันสูงขึ้น ทำให้ความสามารถในการต่อรองราคาหรือการประมูลลดลง ส่งผลให้จำนวนงานมีน้อยลง ทั้งนี้ก็เกิดจากการที่ไม่ทราบต้นทุนที่แท้จริง ทำให้ไม่สามารถทำการสู้ราคากับคู่แข่งได้ ดังนั้นทางโรงงานจึงมีความต้องการที่จะจัดทำระบบบัญชีต้นทุนขึ้นเพื่อใช้ในการประมาณต้นทุนที่เกิดขึ้นกับแต่ละงาน

ปัจจุบันทางโรงงานได้ทำการแยกองค์ประกอบของต้นทุนเป็น 3 ชนิด ได้แก่

1. วัสดุดิบทางตรง ได้แก่ กระดาษ, หมึก, น้ำมันอาบเงา และหัวเหล็กปฏิทิน
2. แรงงานทางตรง ได้แก่ ค่าแรงงานของพนักงานในแผนกที่เกี่ยวข้องกับการผลิตโดยตรง ซึ่งเราสามารถคำนวณเป็นต้นทุนของแต่ละผลิตภัณฑ์ได้โดยตรง โดยในที่นี้จะแยกค่าล่วงเวลา โบนัส สวัสดิการของพนักงาน รวมทั้งแยกค่าแรงงานของหัวหน้าแผนก และแผนก สนับสนุนการผลิตออกเป็นค่าแรงงานทางอ้อม

3. ค่าใช้จ่ายการผลิตหรือใส่หุ้ยการผลิต จะเป็นต้นทุนการผลิตอื่น ๆ ที่ไม่สามารถคำนวณต่อหน่วยผลิตภัณฑ์ได้โดยตรง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ เป็นต้นทุนการผลิตที่ไม่ใช่วัตถุดิบทางตรง และแรงงานทางตรง ได้แก่

- ค่าเสื่อมราคาอาคาร, เครื่องจักร, เครื่องใช้สำนักงาน, ค่าพัฒนาระบบ
- ค่าเช่าโรงงาน, ที่ดิน, เครื่องจักร
- ค่าซ่อมแซมโรงงาน
- ค่าฝากสินค้า
- ค่าไฟฟ้า
- ค่าประปา
- น้ำมันหล่อลื่น
- ค่าเบี้ยประกันภัยเครื่องจักร
- ค่าเบี้ยประกันภัย
- ค่ารักษาความปลอดภัย
- ค่าขนส่ง
- ค่าใช้จ่ายในการส่งออก
- ค่าใช้จ่ายในการนำเข้า
- ค่าภาษีนำเข้า
- ค่าใช้จ่ายเดินทาง
- ค่าวัสดุสิ้นเปลือง
- ค่าธรรมเนียมอื่น
- ค่าใช้จ่ายของแผนกต่าง ๆ ได้แก่ แผนกตัด ฉลาก, แผนกพิมพ์, แผนกอบ
มัน รีดเงา, แผนกบีบ เข้าเล่ม, แผนกขึ้นรูปกล่อง, แผนกฟิล์ม, แผนกประสาน
งานฝ่ายผลิต, แผนกซ่อมบำรุง, แผนกโกดัง จัดซื้อ จัดส่ง สตอร์ และแผนก
คุณภาพ

โดยข้อมูลค่าใช้จ่ายที่มีในขณะนี้ทางโรงงานจะเอาไว้ใช้เพียงเพื่อดูผลประกอบการโดยรวมของบริษัทว่า รายได้ที่เข้ามากับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลาเป็นอย่างไร ทั้งนี้เพื่อการดูว่าบริษัทขาดทุนหรือกำไรเท่าไร และเมื่อมาพิจารณาตัวเลขมูลค่าการสั่งซื้อจะมีแนวโน้มสูงขึ้นดังนี้

ตารางที่ 1.1 แสดงมูลค่าการสั่งซื้อวัสดุของแผนกต่าง ๆ 4 เดือน

มูลค่าการสั่งซื้อ	เดือน 1	เดือน 2	เดือน 3	เดือน 4
1. การสั่งซื้อของแผนกตัด ฉลาก	38,045.80	4,929.74	5,576.00	6,920.00
2. การสั่งซื้อของแผนกพิมพ์	361,428.66	329,978.97	748,908.82	585,718.40
3. การสั่งซื้อของแผนกอบ รีดเงา	228,093.00	20,878.95	104,847.09	194,109.00
4. การสั่งซื้อของแผนกบีบ เข้าเล่ม	40,479.00	96,575.60	83,349.40	56,822.00
5. การสั่งซื้อของแผนกขึ้นรูปกล่อง	144,699.20	44,673.20	122,044.06	102,957.18
6. การสั่งซื้อของแผนกประสานงานฝ่ายผลิต	4,500.00	4,300.00	10,503.64	1,561.02
7. การสั่งซื้อของแผนกซ่อมบำรุง	3,972.00	1,555.00	2,399.85	3,700.00
8. การสั่งซื้อของแผนกโกดัง จัดซื้อ จัดส่ง สไตร์	31,288.91	72,531.97	78,022.36	49,670.19
9. การสั่งซื้อของแผนกคุณภาพ	-	-	320.00	80.00
10. ค่าใช้จ่ายที่เหลืออื่น ๆ	3,422,067.97	4,935,819.26	3,657,043.47	4,048,820.77
รวม	4,274,574.54	5,511,242.69	4,813,014.69	5,050,358.56

แหล่งที่มา: บัญชีค่าใช้จ่ายจากฝ่ายบัญชีของโรงงานตัวอย่าง

ในระยะหลังทางโรงงานต้องประสบกับสภาวะขาดทุนหรือกำไรลดลง เนื่องจากโลหุ่ยการผลิตสูงขึ้น รวมทั้งมูลค่าการสั่งซื้อของแผนกต่าง ๆ ซึ่งส่วนมากจะเป็นค่าวัสดุทางอ้อมมีค่าผิดพลาด เพราะทางโรงงานจะถือว่าวัสดุทางอ้อมเมื่อซื้อมาจะสมมติว่าใช้หมดไปในเวลานั้นเลย โดยไม่ได้คำนึงถึงว่าใช้ไปจริง ๆ เท่าใดมีผลให้โลหุ่ยการผลิตรวมที่เกิดขึ้นมีค่าสูงเกินความจริง

1.2 แนวทาง

สำหรับแนวทางในการหาต้นทุนการผลิตสำหรับผลิตภัณฑ์ จะทำการพิจารณาแยกตามองค์ประกอบของต้นทุนการผลิต ดังต่อไปนี้

1. ต้นทุนวัสดุทางตรง วิธีในการคำนวณต้นทุนวัสดุทางตรง ได้แก่ กระดาษ, หมึก, น้ำมันอาบเงา ทางโรงงานสามารถคำนวณได้ค่อนข้างแม่นยำ ซึ่งจะสามารถระบุต้นทุนวัสดุทางตรงแยกตามแต่ละงานได้ทันที
2. ต้นทุนแรงงานทางตรง ฝ่ายบัญชีได้ทำการแยกค่าใช้จ่าย เช่น เงินเดือนค่าแรงงานของพนักงานในฝ่ายผลิตตามรหัสบัญชีแล้ว และในขณะนี้ทางโรงงานกำลังจัดทำการระบุต้นทุนแรงงานทางตรงแยกตามแต่ละงาน
ดังนั้นในขณะนี้เราจะทราบต้นทุนวัสดุทางตรง และต้นทุนแรงงานทางตรง

3. ต้นทุนค่าใช้จ่ายการผลิตหรือโซ่หุ้ยการผลิต ทางโรงงานยังไม่มีวิธีในการจำแนกค่าใช้จ่ายในการผลิตเข้าสู่แต่ละงานได้ ดังนั้นจึงได้ทำการเลือกวิธีการปันส่วนค่าใช้จ่ายในการผลิตตามระบบบัญชีต้นทุนตามกิจกรรม (Activity-based Costing : ABC)

โดยเหตุผลที่เลือกใช้ระบบบัญชีต้นทุนตามกิจกรรม เนื่องจาก

1. ผลิตภัณฑ์ของโรงงานมีความแตกต่างกันในเรื่องของ ปริมาณ ขนาด และความซับซ้อนในการผลิต เนื่องจากการผลิตตามคำสั่งของลูกค้า ทำให้งานผ่านกระบวนการผลิตมาก-น้อยต่างกัน
2. ผลิตภัณฑ์มีความละเอียด ซับซ้อนแตกต่างกัน ทำให้ใช้เวลาในแต่ละกิจกรรมต่างกัน ด้วย เช่น งานพิมพ์ที่มีตัวหนังสือน้อยและขนาดใหญ่ กับงานพิมพ์ที่มีตัวหนังสือมากและขนาดเล็ก จะใช้เวลาในการตรวจสอบต่างกัน เป็นต้น
3. ค่าใช้จ่ายในการผลิตมีค่าสูง และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น
4. ผู้บริหารระดับสูงและนักการตลาด ขาดข้อมูลต้นทุนการผลิตในการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์
5. เทคโนโลยีการผลิตเปลี่ยนจากการใช้แรงงานคนเป็นหลัก มาเป็นระบบที่เป็นอัตโนมัติมากขึ้นมีการใช้เครื่องจักรเพิ่มขึ้น ทำให้แรงงานไม่สัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการผลิตอีกต่อไป
6. ข้อมูลต้นทุนที่ได้จะมีความถูกต้องมากขึ้น เพราะมีการเลือกใช้ฐานในการคำนวณอัตราโซ่หุ้ยจัดสรรที่สัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการผลิตโดยตรงในแต่ละกิจกรรม โดยฐานที่เลือกใช้อาจเป็น จำนวนแผ่นพิมพ์ที่ได้, เวลาที่ใช้ในการตรวจสอบ ฯลฯ ซึ่งจะต่างจากระบบบัญชีต้นทุนแบบเก่าที่มักจะใช้ฐานในการคำนวณอัตราโซ่หุ้ยจัดสรรเพียงฐานเดียว โดยที่ฐานที่เลือกนั้นอาจจะสัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการผลิตของแผนกหนึ่ง แต่อาจจะไม่สัมพันธ์กับค่าใช้จ่ายในการผลิตของอีกแผนกหนึ่งเลยก็ได้

1.3 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการคำนวณต้นทุนการผลิต
2. เพื่อจัดทำระบบบัญชีต้นทุนตามกิจกรรม(กระบวนการระหว่างพิมพ์และหลังพิมพ์) และระบบบัญชีต้นทุนงาน (งานทำแบบมีม) สำหรับงานพิมพ์กล่อง

1.4 ขอบเขตของงานวิจัย

1. ทำการศึกษากระบวนการผลิตเฉพาะโรงงานตัวอย่างเท่านั้น
2. จัดทำระบบบัญชีต้นทุนตามกิจกรรมและระบบบัญชีต้นทุนงานของผลิตภัณฑ์ที่เป็นกล่องเท่านั้น เนื่องจากเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีการแข่งขันในตลาดสูง, เป็นผลิตภัณฑ์หลักของโรงงาน และมีกระบวนการผลิตครอบคลุมเกือบทุกขั้นตอนทั้งหมดในโรงงาน

โดยในที่นี้จะทำการศึกษาในกระบวนการระหว่างพิมพ์และหลังพิมพ์เท่านั้น ซึ่งจะไม่พิจารณาในส่วนของกระบวนการก่อนพิมพ์ เนื่องจากมีรายละเอียดซับซ้อนและมีข้อจำกัดในด้านเวลา แต่ต้นทุนในส่วนนี้จะคิดเสมือนว่าเป็นการจ้างผู้รับเหมาช่วง (subcontract)

1.5 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

1. สัมภาษณ์งานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาและวิเคราะห์ระบบการทำงานของโรงงานตัวอย่าง
3. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อจำแนกค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของโรงงานตัวอย่าง
4. ออกแบบโครงสร้างการจัดเก็บข้อมูลและระบบเอกสารที่จำเป็น เพื่อใช้ในการคำนวณต้นทุนการผลิต
5. ระบุถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดต้นทุน เพื่อหาค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในแต่ละกิจกรรมนั้น
6. ระบุประเภทต้นทุนและปัจจัยที่มีผลต่อต้นทุนของกิจกรรม
7. ทำการคำนวณต้นทุนต่อหน่วยปัจจัยที่มีผลต่อต้นทุนกิจกรรม โดยอาศัยข้อมูลทางสถิติเป็นหลัก
8. บันทึกลงต้นทุนกิจกรรมเข้าสู่ผลิตภัณฑ์
9. จัดทำระบบบัญชีต้นทุนตามกิจกรรมสำหรับผลิตภัณฑ์ที่เป็นกล่องของโรงงานตัวอย่างและยกตัวอย่างรูปแบบประมาณการต้นทุนตามช่วงปริมาณการผลิต สำหรับงานที่ใกล้เคียงกันหรืองานชนิดเดียวกัน เช่น ผลิต 10,000 แผ่นกับ 50,000 แผ่น ค่าวัสดุทางตรงจะเพิ่มขึ้น 5 เท่า แต่ค่าแรงงานทางตรงอาจไม่เพิ่มตามสัดส่วนนี้ โดยอาจจะมากกว่าหรือน้อยกว่า 5 เท่า เป็นต้น
10. ยกตัวอย่างงานเพื่อเปรียบเทียบต้นทุนปัจจุบันและต้นทุนตามกิจกรรม (ต้นทุนใหม่)
11. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ
12. จัดทำรูปเล่มวิทยานิพนธ์

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. จัดสร้างมาตรฐานของระบบบัญชีต้นทุนตามกิจกรรม เพื่อให้เป็นแนวทางให้กับโรงงานตัวอย่างสำหรับผลิตภัณฑ์อื่น ๆ หรือโรงงานที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันสามารถนำไปปรับและประยุกต์ใช้ให้เหมาะสม
2. ทำให้ทราบข้อมูลต้นทุนการผลิตของแต่ละงานได้แม่นยำขึ้น
3. เป็นข้อมูลพื้นฐานเพื่อช่วยในการวางแผน และตัดสินใจในธุรกิจสำหรับผู้บริหาร
4. ใช้เป็นแนวทางในการควบคุม และลดต้นทุนการผลิต โดยอาศัยผลการวิเคราะห์กิจกรรม
5. เป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในงานวิจัยอื่น ๆ ต่อไป

1.7 การสำรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จิรพัฒน์ เงามประเสริฐวงศ์ 2540

เปรียบเทียบวิธีการบัญชีต้นทุนตามกิจกรรมกับวิธีการบัญชีต้นทุนแบบเก่า พร้อมเสนอขั้นตอนในการคำนวณต้นทุนผลิตภัณฑ์ด้วยวิธีการบัญชีต้นทุนตามกิจกรรม 4 ขั้นตอน คือ

1. ระบุถึงกิจกรรมที่ใช้ทรัพยากรนั้น และคำนวณต้นทุนที่เกี่ยวข้อง
2. ระบุประเภทต้นทุนและปัจจัยที่มีผลต่อต้นทุนของกิจกรรม
3. คำนวณต้นทุนต่อหน่วยปัจจัยที่มีผลต่อต้นทุนกิจกรรม
4. จัดสรรต้นทุนเข้าสู่ผลิตภัณฑ์ จากผลคูณระหว่างต้นทุนต่อหน่วยของปัจจัยที่มีผลต่อกิจกรรมและปริมาณปัจจัยที่ใช้ในกิจกรรม

บุญเรือง มานะสรการ 2534

ทำการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ของอุตสาหกรรมผลิตยางรถยนต์กลาง เพื่อจัดทำระบบบัญชีต้นทุนของโรงงานตัวอย่าง ทำการเปรียบเทียบกับโครงสร้างต้นทุนเดิม แล้ววิเคราะห์หาต้นทุนต่อหน่วยในการผลิตยางรถ รวมทั้งวิเคราะห์หาสัดส่วนค่าใช้จ่ายของวัตถุดิบทางตรง, แรงงานทางตรง และเสียห่วยการผลิต เพื่อหาสาเหตุและแนวทางในการลดและควบคุมต้นทุนการผลิตยางรถ

พิมพ์ประไพ วงศ์ธาดา 2528

จัดทำระบบบัญชีต้นทุนงานสั่งทำของอุตสาหกรรมผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป โดยเริ่มตั้งแต่การปรับปรุงผังโครงสร้างองค์กร กำหนดหน้าที่รับผิดชอบของฝ่ายต่าง ๆ รวมทั้งการออกแบบระบบเอกสารเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนงาน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการควบคุมการผลิตของแผนกต่าง ๆ และเป็นข้อมูลช่วยในการตัดสินใจสำหรับผู้บริหาร

ลัญ กานต์สมเกียรติ 2533

ศึกษาระบบข้อมูลเกี่ยวกับอุตสาหกรรมผลิตแหวน เพื่อควบคุมต้นทุนการผลิตโดยลดค่าใช้จ่ายทางด้านเอกสาร ทำการออกแบบระบบสารสนเทศ เพื่อสนองความต้องการของผู้บริหารระดับต่าง ๆ และใช้ควบคุมต้นทุนการผลิต การตัดสินใจ และการดำเนินงานภายในองค์กร นอกจากนี้ยังได้มีการกำหนดรหัสเอกสารเพื่อใช้ควบคุมจำนวนเอกสารภายในแต่ละแผนก

Eric W. Noreen and Ray H. Garrison 1997

บอกวิธีการคำนวณต้นทุนต่อหน่วยผลิตภัณฑ์ตามวิธีการบัญชีต้นทุนตามกิจกรรม พร้อมยกตัวอย่างการคำนวณ นอกจากนี้ยังบอกถึงประโยชน์ที่ได้รับ ได้แก่

1. ระบบนี้ทำให้มีการแยกการเก็บสะสมค่าใช้จ่ายการผลิต ทำให้สามารถหาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดค่าใช้จ่ายนั้น ๆ ได้อย่างแม่นยำขึ้น
2. มีการเปลี่ยนฐานในการคำนวณอัตราโชห่วยจัดสรร ให้สอดคล้องกับผลิตภัณฑ์มากขึ้น
3. ช่วยเพิ่มมุมมองของค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เกี่ยวกับโชห่วยการผลิตให้กับผู้บริหารมากขึ้น

L. Gayle Rayburn 1993

เสนอแนวคิดโดยรวม เพื่อให้มีความเข้าใจและสามารถแยกประเภทของค่าใช้จ่ายทางตรงและค่าใช้จ่ายทางอ้อมได้ บอกถึงวิวัฒนาการของการปันส่วนค่าโชห่วยการผลิตจากเดิมที่ใช้ฐานในการคำนวณอัตราโชห่วยจัดสรรเพียงฐานเดียว ได้แก่ ชั่วโมงแรงงานทางตรง มาเป็นฐานในการคำนวณอัตราโชห่วยจัดสรรที่มีความสอดคล้องกับกิจกรรมนั้น ๆ มากขึ้น เพื่อให้สามารถหาต้นทุนของผลิตภัณฑ์ได้แม่นยำมากขึ้น